

2025/2404

28.11.2025

DECYZJA KOMISJI (UE) 2025/2404

z dnia 28 listopada 2024 r.

**w sprawie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego SA.38375 (2014/C) (ex 2014/NN) –
Luksemburg, domniemana pomoc na rzecz FFT**

(notyfikowana jako dokument nr C(2024) 8564)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾, i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 19 czerwca 2013 r. Komisja skierowała do Wielkiego Księstwa Luksemburga („Luksemburg”) wezwanie do udzielenia informacji, w którym zwróciła się o podanie szczegółowych informacji na temat stosowanych przez nie praktyk w zakresie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego ⁽²⁾.
- (2) Pismem z dnia 17 lipca 2013 r. Luksemburg udzielił ogólnej odpowiedzi i przekazał część wymaganych informacji. Luksemburg nie odpowiedział na wezwanie Komisji dotyczące dostarczenia jej wykazu interpretacji indywidualnych prawa podatkowego wydanych w latach 2010, 2011 i 2012 przez organy podatkowe Luksemburga ani nie udzielił innych wymaganych informacji
- (3) Dnia 11 października 2013 r. odbyło się spotkanie przedstawicieli Luksemburga i Komisji, po czym w piśmie z dnia 14 października 2013 r. Luksemburg wyraził wątpliwości co do tego, czy przywołana przez Komisję podstawa prawna może uzasadniać rozległy i ogólny charakter wezwania do udzielenia informacji. Komisja odpowiedziała na to pismo pismem z dnia 15 października 2013 r.
- (4) Następnie miała miejsce nowa wymiana pism między Luksemburgiem (pisma z dnia 11 listopada i z dnia 2 grudnia 2013 r.) a Komisją (pisma z dnia 14 listopada i z dnia 12 grudnia 2013 r.), w ramach której Luksemburg wyjaśnił, że z powodu tworzenia nowego rządu nie może odpowiedzieć na jej wezwanie do udzielenia informacji. Komisja przedłużyła zatem termin udzielenia odpowiedzi do dnia 15 stycznia 2014 r.
- (5) Pismem z dnia 15 stycznia 2014 r. Luksemburg dostarczył 22 interpretacje indywidualne prawa podatkowego dotyczące lat 2010–2013, usunęły jednak z tych dokumentów nazwy podatników. Zdaniem Luksemburga interpretacje są reprezentatywne dla praktyki Luksemburga w zakresie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 17.10.2014, s. 37.

⁽²⁾ Numer referencyjny HT.4020 – *Praktyki w zakresie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego*.

- (6) Jedną z tych interpretacji dotyczyła uprzedniego porozumienia cenowego (zwanego dalej „APA”) ze spółką określaną jako „FFT”. Pismem z dnia 3 września 2012 r. luksemburskie organy podatkowe zgodziły się na APA zaproponowane przez doradcę podatkowego (zwane dalej „kwestionowaną interpretacją indywidualną prawa podatkowego” lub „porozumieniem APA zawartym przez spółkę FFT (³)”). Porozumienie APA zawarte przez spółkę FFT dotyczyło następujących dokumentów (⁴):
- a) pisma KPMG (zwanego dalej „doradcą podatkowym”) sporządzone w imieniu jego klienta, spółki FFT, z dnia 14 marca 2012 r. zawierające wniosek o zatwierdzenie porozumienia w sprawie cen transferowych przez luksemburskie organy podatkowe;
 - b) sprawozdania w sprawie cen transferowych, zawierające analizę cen transferowych, opracowane przez doradcę podatkowego na poparcie tego wniosku.
- (7) Pismem z dnia 7 marca 2014 r. Komisja zwróciła się do Luksemburga o potwierdzenie, że podatnikiem zwanym „FFT” w porozumieniu APA zawartym przez spółkę FFT jest przedsiębiorstwo „Fiat Finance and Trade Ltd”. Wskazała ona również, że na podstawie dostarczonych informacji nie może wykluczyć, że porozumienie APA zawarte przez spółkę FFT stanowi niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa na rzecz spółki FFT. Komisja wezwała Luksemburg e do dostarczenia dodatkowych informacji niezbędnych do przeprowadzenia oceny porozumienia APA zawartego przez spółkę FFT.
- (8) Dnia 24 marca 2014 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie urzędowego nakazu przekazania informacji na podstawie art. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 (⁵), nakazując Luksemburgowi przedstawienie wykazu interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, o którym mowa w motywie 2.
- (9) Dnia 24 kwietnia 2014 r. Luksemburg udzielił odpowiedzi na pismo z dnia 7 marca 2014 r., potwierdzając, że nie dysponuje żadnymi przydatnymi informacjami dodatkowymi, niezbędnymi w celu przeprowadzenia oceny porozumienia APA zawartego przez spółkę FFT. W odniesieniu do kwestii, czy „FFT” odpowiada spółce Fiat Finance and Trade Ltd, Luksemburg przywołał przepisy prawa luksemburskiego w zakresie poufności, twierdząc, że przepisy te zabraniają mu potwierdzenia tożsamości odnośnego podatnika.
- (10) Decyzją z dnia 11 czerwca 2014 r. Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające przewidziane w art. 108 ust. 2 TFUE w sprawie porozumienia APA zawartego przez spółkę FFT („decyzja o wszczęciu postępowania”) (⁶). Decyzję o wszczęciu postępowania połączono z decyzją w sprawie urzędowego nakazu przekazania informacji, w której nakazano Luksemburgowi przedstawienie dodatkowych informacji na temat porozumienia APA zawartego przez spółkę FFT. W szczególności Komisja wezwała Luksemburg do potwierdzenia tożsamości beneficjenta środka.
- (11) Pismem z dnia 14 lipca 2014 r. Luksemburg przedstawił uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania. Wskazał również, że Komisja nie mogła stwierdzić istnienia pomocy państwa, a zatem Luksemburg nie musi odpowiadać na pytania postawione w decyzji o wszczęciu postępowania i w decyzji w sprawie nakazu.
- (12) Pismem z dnia 14 sierpnia 2014 r. Komisja wezwała Luksemburg do dostarczenia brakujących informacji, o których mowa w decyzji o wszczęciu postępowania i w decyzji w sprawie urzędowego nakazu przekazania informacji. Komisja zwróciła się również do Luksemburga o pozwolenie na bezpośrednie zwrócenie się do spółki FFT zgodnie z art. 6a ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w celu zadania jej pytań, które pozostawały bez odpowiedzi.
- (13) Dnia 3 września 2014 r. Luksemburg udzielił częściowej odpowiedzi na pytania, które do tego momentu pozostawały bez odpowiedzi, i wskazał, że część żądanych informacji stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa spółki FFT i nie jest w posiadaniu władz luksemburskich. Luksemburg potwierdził ponadto, że FFT faktycznie oznacza spółkę Fiat Finance and Trade Ltd., i udzielił Komisji pozwolenia na zwrócenie się z pytaniami bezpośrednio do spółki FFT.
- (14) Dnia 17 października 2014 r. decyzja o wszczęciu postępowania została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (⁷). Komisja wezwała w niej zainteresowane osoby trzecie do przedstawienia uwag w sprawie przedmiotowej decyzji. Pismem z dnia 30 października 2014 r. otrzymała ona uwagi spółki FFT.

(³) Uprzednie porozumienie cenowe, osobno zwane dalej „APA”.

(⁴) Luksemburg utajnił wybrane informacje, w szczególności nazwy spółek i spółek zależnych.

(⁵) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 9).

(⁶) Domniemana pomoc na rzecz FFT (SA.38375) [2014 r.] (Dz.U. C 369 z 17.10.2014, s. 37).

(⁷) Dz.U. C 369 z 17.10.2014, s. 37.

- (15) Dnia 22 grudnia 2014 r. Luksemburg dostarczył wykaz beneficjentów interpretacji indywidualnych prawa podatkowego w celu zastosowania się do wezwania do udzielenia informacji sformułowanego w piśmie Komisji z dnia 19 czerwca 2013 r. W wykazie tym wymieniono interpretacje indywidualne wydane przez luksemburskie organy podatkowe w latach 2010–2012.
- (16) Pismem z dnia 5 stycznia 2015 r. Luksemburg przedstawił swoje spostrzeżenia dotyczące uwag osób trzecich otrzymanych w odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania.
- (17) Dnia 12 lutego 2015 r. Komisja przyjęła decyzję, w której poinformowała Luksemburg, że zgodnie z art. 6a rozporządzenia (WE) nr 659/1999 stwierdziła, że formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego było jak do tego czasu nieskuteczne. Na tej podstawie i za zgodą Luksemburga ⁽⁸⁾ Komisja mogła zwrócić się z pytaniami bezpośrednio do spółki FFT.
- (18) Pismami z dnia 20 lutego 2015 r. Komisja przesłała Luksemburgowi i spółce FFT wezwanie do udzielenia informacji.
- (19) Pismami z dnia 26 lutego i z dnia 3 marca 2015 r. spółka FFT zwróciła się o udzielenie wyjaśnień dotyczących wezwania do udzielenia informacji oraz o przedłużenie terminu odpowiedzi, na co Komisja zgodziła się pismem z dnia 5 marca 2015 r.
- (20) Dnia 23 marca 2015 r. Komisja wezwała Luksemburg, w odpowiedzi na wykaz interpretacji indywidualnych prawa podatkowego przekazany jej dnia 22 grudnia 2014 r., do udzielenia dodatkowych informacji dotyczących wspomnianych interpretacji indywidualnych za lata 2010–2012 ⁽⁹⁾.
- (21) Pismem z dnia 24 marca 2015 r. Luksemburg odpowiedział na wezwanie Komisji do udzielenia informacji z dnia 20 lutego 2015 r. ⁽¹⁰⁾.
- (22) Pismem z dnia 31 marca 2015 r. spółka FFT odpowiedziała na wezwanie Komisji do udzielenia informacji z dnia 20 lutego 2015 r.
- (23) Dnia 23 kwietnia 2015 r. Luksemburg dostarczył dodatkowe informacje dotyczące 1 900 interpretacji indywidualnych spośród interpretacji wymienionych w jego odpowiedzi z dnia 22 grudnia 2014 r.
- (24) Dnia 27 kwietnia 2015 r. odbyło się spotkanie przedstawicieli spółki FFT, Luksemburga i Komisji, po którym Luksemburg przekazał dodatkowe informacje w pismach z dnia 4 czerwca 2015 r., 18 czerwca 2015 r. i 10 lipca 2015 r.
- (25) Dnia 15 lipca 2015 r. odbyło się spotkanie z udziałem dyrektora finansowego Fiat Chrysler Automobiles N.V., spółki będącej następcą Fiat S.p.A., przedstawicieli Luksemburga oraz Komisji.
- (26) Dnia 21 października 2015 r. Komisja zamknęła formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące porozumienia APA zawartego przez spółkę FFT, przyjmując ostateczną decyzję („decyzja o zamknięciu postępowania” ⁽¹¹⁾). W decyzji tej Komisja stwierdziła, że kwestionowana interpretacja indywidualna prawa podatkowego stanowi pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu. Pomoc ta została uznana za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i została wdrożona przez Luksemburg w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu. Nakazano Luksemburgowi odzyskanie kwoty pomocy uznanej za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i niezgodną z prawem, którą otrzymała spółka FFT.
- (27) Odpowiednio w dniach 29 i 30 grudnia 2015 r. spółka FFT i Luksemburg wniosły skargi o stwierdzenie nieważności decyzji o zamknięciu postępowania.
- (28) Dnia 24 września 2019 r. Sąd oddalił te skargi i utrzymał w mocy decyzję Komisji o zamknięciu postępowania ⁽¹²⁾.
- (29) Dnia 8 listopada 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości uchylił wyrok Sądu z dnia 24 września 2019 r., a także stwierdził nieważność decyzji Komisji o zamknięciu postępowania („wyrok w sprawie FIAT” ⁽¹³⁾), pozostawiając w mocy decyzję o wszczęciu postępowania. W związku z tym formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego, opisane bardziej szczegółowo w sekcji 2.2, jest nadal w toku i należy je zamknąć.

⁽⁸⁾ Motyw 13.

⁽⁹⁾ Sprawa numer SA.37267 (2013/CP) – *Praktyki w zakresie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego* – Luksemburg.

⁽¹⁰⁾ Pismo z dnia 24 marca 2015 r. przekazano Komisji dnia 24 marca 2014 r., a następnie ponownie dnia 26 marca 2015 r.

⁽¹¹⁾ Pomoc państwa wdrożona przez Luksemburg na rzecz grupy Fiat (SA.38375), decyzja Komisji (UE) 2016/2326 [2015] (Dz.U. L 351 z 22.12.2016, s. 1).

⁽¹²⁾ Sprawy połączone T-755/15 i T-759/15, Luksemburg i Fiat Chrysler Finance Europe/Komisja, ECLI:EU:T:2019:670.

⁽¹³⁾ Sprawy połączone C-885/19 P i C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe i Irlandia/Komisja, ECLI:EU:C:2022:859.

2. OPIS ŚRODKA

2.1. Beneficjent

- (30) Spółka FFT należy do grupy Fiat. W momencie wydania kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego grupa Fiat składała się ze spółki Fiat S.p.A., spółki prawa włoskiego z siedzibą zarządu w Turynie, i ze wszystkich spółek kontrolowanych przez Fiat S.p.A. (zwanym łącznie w niniejszej decyzji „Fiatem” lub „grupą Fiat”). W następstwie połączenia spółki Fiat S.p.A. ze spółką Fiat Investments N.V. dnia 12 października 2014 r. spółka Fiat Chrysler Automobiles N.V. stała się następcą spółki Fiat S.p.A.
- (31) Grupa Fiat prowadziła działalność przemysłową i świadczy usługi finansowe w sektorze motoryzacyjnym. Projektowała, konstruowała, produkowała, dystrybuowała i sprzedawała pojazdy przeznaczone na rynek masowy. Do jej marek należały Fiat, Alfa Romeo, Lancia, Abarth, Ferrari, Maserati i szereg marek Chrysler. Fiat prowadził również działalność w sektorze podzespołów, w sektorze systemów produkcyjnych oraz w usługach/produktach posprzedażnych. Ponadto, aby wesprzeć działalność motoryzacyjną, grupa świadczyła również usługi finansowe, leasingu i wynajmu dla klientów detalicznych i dealerów (za pośrednictwem spółek zależnych, spółek typu *joint venture* oraz umów handlowych ze specjalistycznymi dostawcami usług finansowych). W 2013 r. Fiat wykazał przychody w wysokości 86 816 mln EUR oraz zysk netto w wysokości 1 951 mln EUR. W 2012 r. wartości te wyniosły odpowiednio 83 957 mln EUR (przychody) i 896 mln EUR (zysk netto).
- (32) Spółka FFT świadczyła usługi finansowe i finansowała przedsiębiorstwa Fiat z siedzibą (głównie) w Europie (z wyłączeniem Włoch) oraz kierowała szeregiem struktur centralnego zarządzania środkami pieniężnymi na rzecz spółek należących do grupy. Spółka FFT należała w około 40 % do spółki Fiat S.p.A. i w około 60 % do spółki Fiat Finance S.p.A., która z kolei była spółką zależną należącą w całości do spółki Fiat S.p.A. ⁽¹⁴⁾ Spółka FFT wykazała dochód przed opodatkowaniem w wysokości odpowiednio 1 572 300 EUR w 2012 r. oraz 2 334 301 EUR w 2013 r. ⁽¹⁵⁾.
- (33) Sprawozdanie w sprawie cen transferowych dostarczone przez Luksemburg dnia 15 stycznia 2014 r. zawierało następujące informacje dotyczące spółki FFT i grupy Fiat. Fiat scentralizował funkcje finansowe i funkcje związane ze środkami pieniężnymi, w odniesieniu do których wszystkie działania w zakresie finansowania, usług finansowych świadczonych na rzecz spółek, stosunków bankowych, zarządzania ryzykiem walutowym i ryzykiem stopy procentowej, centralnego zarządzania zasobami finansowymi, operacji na rynku pieniężnym, zarządzania środkami pieniężnymi, inicjowania ściągania należności i płatności prowadziły spółki pełniące funkcje związane ze środkami pieniężnymi w ramach grupy (zwane dalej „spółkami pełniącymi funkcje związane ze środkami pieniężnymi”).
- (34) Spółki pełniące funkcje związane ze środkami pieniężnymi były zorganizowane następująco:
- a) Fiat Finance S.p.A. to spółka pełniąca funkcje związane ze środkami pieniężnymi z siedzibą we Włoszech, która odpowiadała za koordynację operacji finansowania świadczonych na rzecz spółek należących do grupy mających siedzibę we Włoszech;
 - b) spółka FFT pełniła funkcje związane ze środkami pieniężnymi na rzecz spółek należących do grupy mających siedzibę w Europie (z wyjątkiem Włoch);
 - c) spółka Fiat Finance North America, Inc. (zwana dalej „FFNA”) pełniła funkcje związane ze środkami pieniężnymi na rzecz spółek należących do grupy mających siedzibę w Stanach Zjednoczonych;
 - d) spółka Fiat Finance Canada Ltd. (zwana dalej „FFC”) pełniła funkcje związane ze środkami pieniężnymi na rzecz spółek należących do grupy mających siedzibę w Kanadzie,
 - e) spółka Fiat Finançes Brasil Ltda (zwana dalej „FFB”) pełniła funkcje związane ze środkami pieniężnymi na rzecz spółek należących do grupy mających siedzibę w Brazylii.
- (35) Transgraniczne transakcje między spółkami wewnątrz grupy zawarte przez spółkę FFT, można podzielić na dwie główne kategorie: (i) transakcje z innymi spółkami pełniącymi funkcje związane ze środkami pieniężnymi (wewnątrzsektorowe) oraz (ii) transakcje ze spółkami należącymi do grupy (wewnątrzgrupowe).
- (36) Jeżeli chodzi o pełnione funkcje, spółka FFT prowadziła działalność w zakresie finansowania rynkowego oraz inwestycji w płynne aktywa finansowe, stosunków z podmiotami rynku finansowego, usług koordynacyjnych i usług doradztwa finansowego świadczonych na rzecz spółek należących do grupy, usług zarządzania środkami pieniężnymi świadczonych na rzecz spółek należących do grupy, krótkoterminowego i średnioterminowego finansowania między spółkami oraz koordynacji z innymi spółkami zajmującymi się finansowaniem.

⁽¹⁴⁾ Prospekt podstawowy, Fiat S.p.A., 14 marca 2014 r.

⁽¹⁵⁾ Tamże.

- (37) Główne rodzaje ryzyka, na jakie są zasadniczo narażone spółki pełniące funkcje związane ze środkami pieniężnymi, obejmowały ryzyko rynkowe, ryzyko kredytowe związane z lokatami bankowymi lub innymi podobnymi inwestycjami krótkoterminowymi, ryzyko związane z kontrahentami i ryzyko operacyjne.
- (38) Spółka FFT zarządzała znaczną ilością aktywów finansowych, które były głównie związane z pożyczkami między spółkami należącymi do grupy, wierzytelnościami spółek należących do grupy i, w mniejszym stopniu, lokatami bankowymi. Spółka FFT wykorzystywała systemy informatyczne konieczne do realizacji dziennych operacji i do nadzoru wyników rynków finansowych.

2.2. Kwestionowana interpretacja indywidualna prawa podatkowego

- (39) Niniejsza decyzja dotyczy porozumienia APA zawartego przez spółkę FFT – interpretacji indywidualnej prawa podatkowego w zakresie cen transferowych wydanej przez Luksemburg na rzecz spółki FFT pismem z dnia 3 września 2012 r. W kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego zatwierdza się metodę przypisania zysków spółce FFT w grupie Fiat zaproponowaną przez doradcę podatkowego tej spółki i umożliwia się spółce FFT coroczne określanie kwoty jej podatku od osób prawnych do uiszczenia na rzecz Luksemburga.
- (40) Dokumenty dostarczone Komisji przez Luksemburg jako stanowiące wszystkie istotne elementy na poparcie kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego obejmują dwa pisma i sprawozdanie w sprawie cen transferowych, o którym mowa w motywie 6.
- (41) Pismem z dnia 3 września 2012 r. luksemburskie organy podatkowe potwierdziły, że „omawiana dalej analiza cen transferowych została przeprowadzona zgodnie z okólnikiem 164/2 z dnia 28 stycznia 2011 r. i jest zgodna z zasadą ceny rynkowej” (sic). Innymi słowy luksemburskie organy podatkowe uznały, że na podstawie analizy cen transferowych przeprowadzonej przez doradcę podatkowego i zawartej w sprawozdaniu w sprawie cen transferowych ustalono wynagrodzenie wolnorynkowe z tytułu funkcji pełnionych przez spółkę FFT i ponoszonego przez nią ryzyka. „Wynagrodzenie wolnorynkowe” spółki FFT, określone w sprawozdaniu w sprawie cen transferowych i zatwierdzone w kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego, było zgodne z następującymi ustaleniami: „W badaniu cen transferowych określono wynagrodzenie właściwe w przypadku funduszy własnych narażonych na ryzyko i funduszy własnych przeznaczonych na wynagrodzenie funkcji pełnionych przez spółkę w kwocie 2,542 mln EUR, w odniesieniu do której przewidziano margines tolerancji wynoszący +/-10 %”. Zwykłą stawkę podatkową obowiązującą spółki w Luksemburgu wynoszącą 28,8 % stosowano do zysku netto zrealizowanego przez spółkę FFT na podstawie takiego wynagrodzenia. Ponadto w piśmie wskazano, że decyzja podjęta przez organy podatkowe była wiążąca na okres pięciu lat (tj. od roku obrotowego 2012 do roku obrotowego 2016).
- (42) Zgodnie ze sprawozdaniem w sprawie cen transferowych najwłaściwszą metodą służącą do ustalenia dochodu spółki FFT podlegającego opodatkowaniu w ramach grupy Fiat była metoda marży transakcyjnej netto („metoda MMTN”). Zdaniem doradcy podatkowego metoda MMTN była metodą szczególnie odpowiednią, gdy w ramach transakcji dana strona nie wносиła jedyne go wkładu ani wartości. Ponieważ zdaniem doradcy podatkowego tak było w przypadku spółki FFT, która świadczyła wyłącznie usługi finansowe, metodę tę uznano za najwłaściwszą do celów określenia cen wolnorynkowych zgodnych z Wytycznymi Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD”) w sprawie cen transferowych dla przedsiębiorstw wielonarodowych i administracji podatkowych („Wytyczne OECD”) ⁽¹⁶⁾.
- (43) W sprawozdaniu w sprawie cen transferowych doradca podatkowy ustalił wynagrodzenie należne spółce FFT, które stanowiło dochód podlegający opodatkowaniu, w stosunku do kapitału, który jest spółce niezbędny w celu pełnienia jej funkcji i ponoszenia ryzyka z uwzględnieniem wykorzystywanych aktywów.
- (44) Wynagrodzenie to zostało ustalone w następujący sposób: (i) oszacowanie „funduszy własnych narażonych na ryzyko” spółki FFT; (ii) określenie funduszy własnych spółki FFT wykorzystywanych do celów pełnienia funkcji i wspierania inwestycji finansowych; (iii) oszacowanie przewidywanego wynagrodzenia „funduszy własnych narażonych na ryzyko” spółki FFT przy wykorzystaniu modelu wyceny aktywów kapitałowych („CAPM”) i określenie zwrotu pokrywającego fundusze własne wykorzystywane do celów pełnienia funkcji; oraz (iv) obliczenie ogólnej rentowności pozostawianej w spółce FFT w celu wynagrodzenia ponoszonego ryzyka i pełnionych funkcji poprzez połączenie wyników etapów (i)–(iii).
- (45) Niniejsza decyzja ocenia, czy porozumienie w sprawie cen transferowych zatwierdzone w kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego zawiera selektywną korzyść stanowiącą pomoc państwa.

⁽¹⁶⁾ Wytyczne OECD w sprawie cen transferowych dla przedsiębiorstw wielonarodowych i administracji podatkowych, OECD Publishing, Paryż, 2010.

3. OPIS MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE RAM PRAWNYCH

3.1. Wytyczne dotyczące cen transferowych

- (46) Niniejsza decyzja dotyczy interpretacji indywidualnej prawa podatkowego, która zatwierdza porozumienie w sprawie cen transferowych, zwane także „APA”. APA to porozumienia, które przed transakcjami wewnątrzgrupowymi określają odpowiedni zestaw kryteriów służących ustaleniu cen transferowych dla tych transakcji w konkretnym czasie, do celów podatkowych.
- (47) W tym kontekście ceny transferowe odnoszą się do cen stosowanych w transakcjach handlowych między różnymi częściami tej samej grupy przedsiębiorstw, w szczególności cen ustalonych dla towarów sprzedawanych lub usług świadczonych przez jedno przedsiębiorstwo należące do grupy przedsiębiorstw innemu przedsiębiorstwu należącemu do tej samej grupy. Ceny transferowe dotyczą zatem przypisania zysku między różnymi częściami tej samej grupy przedsiębiorstw.
- (48) Przedsiębiorstwa wielonarodowe płacą podatki w jurysdykcjach, w których obowiązują różne stawki podatkowe. Zysk po opodatkowaniu, rejestrowany na poziomie grupy przedsiębiorstw, jest sumą zysków po opodatkowaniu w każdym kraju, w którym zysk podlega opodatkowaniu. W związku z tym zamiast maksymalizować zyski deklarowane w każdym kraju, na przedsiębiorstwa wielonarodowe może oddziaływać zachęta finansowa, aby przy alokacji zysków do różnych przedsiębiorstw należących do grupy przedsiębiorstw przypisywać jak największe zyski do terytoriów o niskich stawkach podatkowych, a jak najmniejszą – do terytoriów o wysokich stawkach podatkowych.
- (49) W celu zapewnienia sprawiedliwego opodatkowania ustanowiono uzgodniony na szczeblu międzynarodowym standard ustalania cen transferowych. W związku z tym art. 9 modelowej konwencji OECD⁽¹⁷⁾, dotyczący opodatkowania przedsiębiorstw powiązanych, ustanawia tzw. zasadę ceny rynkowej, zgodnie z którą ceny w transakcjach między przedsiębiorstwami ustala się zgodnie z cenami rynkowymi. Zasada ceny rynkowej jest szczegółowo określona w wytycznych OECD.

4. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (50) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego z rynkiem wewnętrznym. W szczególności wyraziła wątpliwości co do tego, czy porozumienie w sprawie cen transferowych zatwierdzone w kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego skutkowało wynagrodzeniem wolnorynkowym spółki FFT.
- (51) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja zauważyła, że kwestionowana interpretacja indywidualna prawa podatkowego nie powinna skutkować przyznaniem danym przedsiębiorstwom niższego opodatkowania niż w przypadku przedsiębiorstw znajdujących się w podobnej sytuacji prawnej i faktycznej. Organy podatkowe, przyznając w drodze uznaniowej praktyki interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, że przedsiębiorstwa wielonarodowe odbiegają od warunków rynkowych przy ustalaniu warunków handlowych transakcji wewnątrz grupy, mogą zrezygnować z przychodów podlegających opodatkowaniu w swojej jurysdykcji, a tym samym zrzec się zasobów państwowych. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której organy podatkowe akceptują warunki handlowe odbiegające od warunków panujących między niezależnymi podmiotami gospodarczymi.
- (52) Ponadto w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja zauważyła, że w celu ustalenia, czy określenie opodatkowanych dochodów przedsiębiorstwa przyniosło korzyść, konieczne było porównanie tej metody z powszechnym systemem podatkowym na podstawie różnicy między zyskami i stratami przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w normalnych warunkach rynkowych. W związku z tym Komisja stwierdziła, że w przypadku gdy APA dotyczyła porozumień w sprawie cen transferowych między powiązanymi przedsiębiorstwami w ramach grupy przedsiębiorstw, porozumienie to nie powinno odbiegać od porozumienia ani od wynagrodzenia, które ostrożny, niezależny przedsiębiorca działający w normalnych warunkach rynkowych uznałby za możliwe do przyjęcia⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁷⁾ Modelowa konwencja w sprawie podatku od dochodu i majątku z 2010 r. (pełna wersja), OECD Publishing, Paryż, 2012.

⁽¹⁸⁾ Decyzja Komisji 2003/757/WE z 2003 r., belgijskie ośrodki koordynacji (Dz.U. L 282 z 30.10.2003, s. 25), motyw 95.

- (53) W tym kontekście Komisja w swojej decyzji o wszczęciu postępowania odniosła się do orzecznictwa, zgodnie z którym warunki rynkowe można osiągnąć za pomocą cen transferowych ustalonych na warunkach wynikających z zasady ceny rynkowej. W szczególności, jeżeli natomiast metoda opodatkowania transakcji wewnątrz grupy nie była zgodna z zasadą ceny rynkowej⁽¹⁹⁾ i doprowadziła do powstania podstawy opodatkowania niższej od tej, która wynikałaby z prawidłowego wdrożenia tej zasady, stanowiłaby selektywną korzyść dla danej spółki⁽²⁰⁾.
- (54) W tym kontekście Komisja zauważyła, że wytyczne OECD stanowią dokument referencyjny zalecający metody przybliżania wyników cen wolnorynkowych i były stosowane jako odpowiednie wytyczne w tym celu we wcześniejszych decyzjach Komisji⁽²¹⁾.
- (55) W związku z tym w swojej decyzji o wszczęciu postępowania – jak wyjaśniono bardziej szczegółowo poniżej – Komisja oparła się na autonomicznej zasadzie ceny rynkowej. Komisja nie oparła się na prawie krajowym, w szczególności na art. 164 ust. 3 luksemburskiej ustawy o podatku dochodowym⁽²²⁾ i okólniku⁽²³⁾, przy określaniu zasady ceny rynkowej w ramach oceny pomocy państwa w przedmiotowej sprawie.
- (56) Na podstawie określonej powyżej autonomicznej zasady ceny rynkowej Komisja wyraziła w decyzji o wszczęciu postępowania następujące wątpliwości, które dotyczyły wyłącznie zgodności kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego z zasadą ceny rynkowej, określoną w orzecznictwie przytoczonym w motywach 52 i 53 oraz przewidzianą w wytycznych OECD.
- (57) Po pierwsze, Komisja wstępnie stwierdziła, iż wydaje się, że w kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego zatwierdzono stałą podstawę opodatkowania na poziomie 2,542 mln EUR (+/-10 %) w odniesieniu do działalności spółki FFT w Luksemburgu, która to podstawa mogła zmieniać się jedynie w nieznacznym stopniu i pozostawałaby stabilna, nawet jeżeli doszłoby na przykład do znacznego rozwoju działalności spółki FFT, na której opiera się ustalanie podstawy opodatkowania.
- (58) Po drugie, Komisja wyraziła wątpliwości co do adekwatności metody wybranej przez doradcę podatkowego spółki FFT w celu oszacowania wynagrodzenia tej spółki. Doradca podatkowy oparł się w swojej analizie cen transferowych na metodzie pośredniej MMTN w celu obliczenia tego wynagrodzenia. Zgodnie ze wstępnymi wnioskami Komisji, w przypadkach, w których można było zaobserwować porównywalne transakcje na rynku, preferowano stosowanie metod bezpośrednich, a w szczególności metody porównywalnej ceny niekontrolowanej (zwanej dalej „MPCN”). W tym względzie Komisja zauważyła, że Chrysler, amerykańska spółka grupy Fiat, w celu finansowania swojej działalności korzystała bezpośrednio z rynków kapitałowych i że niektóre z tych transakcji były porównywalne do transakcji przeprowadzonych przez spółkę FFT.
- (59) Po trzecie, jeżeli chodzi o zastosowanie CAPM w celu oszacowania wymaganych zwrotów z kapitału własnego, Komisja wyraziła wątpliwości co do tego, czy model CAPM został właściwie zastosowany przez doradcę podatkowego spółki FFT. Podkreśliła ona, że dwie części składowe, które determinują wynagrodzenie spółki FFT obliczane na podstawie modelu CAPM, tj. kwota kapitału własnego będącego przedmiotem wynagrodzenia i poziom wynagrodzenia zastosowany do tej kwoty kapitału własnego, zostały ustalone na bardzo niskim poziomie.

⁽¹⁹⁾ W szczególności interpretacje indywidualne umożliwiające podatnikom stosowanie niewłaściwych metod ustalania cen transferowych do obliczania dochodu podlegającego opodatkowaniu, np. stosowanie ustalonych marż na potrzeby metod koszt plus lub odsprzedaż minus w celu ustalenia odpowiednich cen transferowych, mogą wiązać się z pomocą państwa – zob. decyzja Komisji 2003/438/WE z 2002 r. w sprawie pomocy państwa C 50/2001, spółki finansowe w Luksemburgu (Dz.U. L 153 z 20.6.2003, s. 40), motywy 43 i 44; decyzja Komisji 2003/501/WE z 2002 r. w sprawie pomocy państwa C 49/2001, centra koordynacyjne w Luksemburgu (Dz.U. L 170 z 9.7.2003, s. 20), motywy 46, 47 i 50; decyzja Komisji 2003/755/WE z 2003 r., belgijskie centra koordynacyjne (Dz.U. L 282 z 30.10.2003, s. 25), motywy 89–95 i powiązane sprawy połączone C-182/03 i C-217/03, Belgia i Forum 187/Komisja, ECLI:EU:C:2006:416, pkt 96 i 97; decyzja Komisji 2004/76/WE z 2003 r., francuska siedziba główna i ośrodki logistyczne (Dz.U. L 23 z 28.1.2004, s. 1), motywy 50 i 53.

⁽²⁰⁾ Zob. sprawy połączone C-182/03 i C-217/03, Belgia i Forum 187 ASBL/Komisja, ECLI:EU:C:2006:416, pkt 95.

⁽²¹⁾ Decyzja Komisji 2003/757/WE z 2003 r., belgijskie ośrodki koordynacji (Dz.U. L 282 z 30.10.2003, s. 25).

⁽²²⁾ Art. 164 ust. 3 luksemburskiej ustawy o podatku dochodowym (*Loi modifiée du 4.12.1967 concernant l'impôt sur le revenu*, „L.I.R.”).

⁽²³⁾ Okólnik luksemburskiej ustawy o podatku dochodowym nr 164/2 z dnia 28 stycznia 2010 r. („okólnik”).

- (60) Jeżeli chodzi o kwotę kapitału własnego będącego przedmiotem wynagrodzenia, w kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego zatwierdzono zastosowanie CAPM tylko w odniesieniu do części kapitału własnego, którą określono jako „fundusze własne narażone na ryzyko”, podczas gdy kapitał własny wniesiony do spółek FFNA i FFC został odliczony od podlegającego wynagrodzeniu kapitału własnego bez uzasadnionej przyczyny. Ponadto okazało się, że obliczenie „funduszy własnych narażonych na ryzyko” doprowadziło do ustalenia zbyt niskiej podstawy opodatkowania ze względu na fakt, że nie obejmowało ono aktywów wewnątrzgrupowych. W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja zakwestionowała założenie, że nie istnieje żadne ryzyko kredytowe związane z transakcjami przeprowadzanymi ze spółkami należącymi do grupy. Komisja wyraziła również wątpliwości co do obliczenia minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych w związku z ryzykiem kontrahenta i ryzykiem kredytowym. W szczególności nie przedstawiono uzasadnienia dla wyboru stosunkowo niskiego czynnika wagi ryzyka, na poziomie 20 %, w odniesieniu do ryzyka kontrahenta ani nie wskazano sposobu postępowania w przypadku znacznej zmiany ram prawnych. W sprawozdaniu doradcy podatkowego w sprawie cen transferowych nie wyjaśniono, dlaczego „różnica między dochodem z odsetek uzyskanych z depozytów bankowych a odsetkami należnymi od pożyczek bankowych” stanowiła dobry wskaźnik ryzyka operacyjnego. Nie wyjaśniono w nim również, z jakiego powodu przyjęto wagę ryzyka na poziomie 15 %. W sprawozdaniu nie wyjaśniono również, dlaczego ryzyko kontrahenta pomnożono przez 6 %, a nie przez 8 %, biorąc pod uwagę, że minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych przewidziane w regulacjach kapitałowych Bazylea II ⁽²⁴⁾ w odniesieniu do ryzyka kontrahenta, do których sprawozdanie w sprawie cen transferowych bezpośrednio się odnosi, są na poziomie 8 %.
- (61) Jeżeli chodzi o wynagrodzenie zastosowane do tego kapitału, Komisja wyraziła wątpliwości co do ustalania wartości beta, biorąc pod uwagę, że jest ona, jak się wydaje, zbyt niska w porównaniu z wartością beta innych porównywalnych spółek świadczących usługi finansowe. Komisja wyraziła również wątpliwości co do tego, że doradca podatkowy w celu obliczania wartości beta wybrał 25. percentyl zamiast mediany.
- (62) Po czwarte, jeżeli chodzi o oczekiwany zwrot z kapitału własnego uznanego za kapitał stanowiący nadwyżkę, Komisja wyraziła wątpliwości co do tego, że w kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego bez żadnego uzasadnienia zatwierdzono bardzo niską stopę tego zwrotu, na poziomie 0,87 %.
- (63) W świetle tych wątpliwości w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła wstępnie, że w drodze kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego przyznano selektywną korzyść spółce FFT, ponieważ wynagrodzenie odbiegało od wyniku zgodnego z zasadą ceny rynkowej. Ponieważ wszystkie pozostałe warunki przewidziane w art. 107 ust. 1 TFUE zostały spełnione oraz z uwagi na brak oczywistej podstawy pozwalającej uznać tę pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 2 lub 3 TFUE, Komisja stwierdziła wstępnie, że przedmiotowa interpretacja indywidualna prawa podatkowego stanowiła pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym.

5. UWAGI LUKSEMBURGA NA TEMAT DECYZJI O WSZCZĘCIU POSTĘPOWANIA

5.1. W sprawie procedury Komisji

- (64) Jeżeli chodzi o kwestie proceduralne, Luksemburg utrzymywał, że w przedmiotowej sprawie nie zastosowano właściwej procedury urzędowego nakazu przekazania informacji, w takim rozumieniu, że przepisy rozporządzenia (WE) nr 659/1999 nie umożliwiały Komisji włączania urzędowego nakazu przekazania informacji do decyzji o wszczęciu postępowania. Przed wystosowaniem takiego nakazu należało przeprowadzić procedurę przewidzianą w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.
- (65) Luksemburg twierdził ponadto, że jeżeli chodzi o informacje wymaganych w decyzji nakazującej przekazanie informacji, Komisja nie wyjaśniła, dlaczego ujawnienie tożsamości beneficjenta jest konieczne do przeprowadzenia oceny środka w świetle zasad pomocy państwa. Luksemburg wyjaśnił, że nie mógł ujawnić tożsamości beneficjenta na tym etapie. Luksemburg stwierdził ponadto, że brakowało wyjaśnień co do wymaganych informacji, natomiast w podręczniku procedur Komisja wymagała takiego wyjaśnienia.
- (66) Luksemburg utrzymywał również, że ponieważ w decyzji o wszczęciu postępowania nie wyjaśniono, co sprawiło, że kwestionowana interpretacja indywidualna prawa podatkowego stanowiła pomoc, nie mógł on wykonać obowiązku zawieszenia środka, w związku z czym zatwierdził złożoną deklarację podatkową spółki FFT na podstawie metodyki przyjętej w kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego.

⁽²⁴⁾ Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, *International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards A Revised Framework* [Międzynarodowa konwergencja pomiaru kapitału i standardów kapitałowych: zmienione ramy prawne], czerwiec 2004 r. („regulacje kapitałowe Bazylea II”).

- (67) Luksemburg twierdził również, że Komisja naruszyła zasadę lojalnej współpracy, bezstronności i dobrej administracji, zwłaszcza kiedy nie odniosła się w żaden sposób do propozycji spotkań, które pozwoliłyby Luksemburgowi na wyjaśnienie Komisji metodyki zastosowanej w kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego.
- (68) Luksemburg kwestionował decyzję Komisji o wszczęciu postępowania dotyczącego spółki FFT (z nowym numerem sprawy SA.38375), oddzielnie od ogólnego postępowania dotyczącego praktyk Luksemburga w zakresie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, wszczętego pod numerem sprawy SA.37267. Biorąc pod uwagę, że Luksemburg złożył w Sądzie odwołanie od urzędowego nakazu przekazania informacji przyjętego przez Komisję w ramach tej sprawy, Komisja mogła sztucznie obejść anulowanie wspomnianego nakazu w ramach sprawy SA.37267, wszczynając nowe postępowanie.
- (69) Ponadto Luksemburg twierdził, że Komisja przekroczyła uprawnienia, utożsamiając korzystanie ze swobody uznania ze zwykłą interpretacją przepisu prawa powszechnego. W szczególności kwestionowana interpretacja indywidualna prawa podatkowego nie podlegała swobodzie uznania luksemburskich organów podatkowych, lecz jest zgodna z art. 164 ust. 3 luksemburskiej ustawy o podatku dochodowym oraz z okólnikiem. Zdaniem Luksemburga podczas stosowania tych przepisów nie dało się uniknąć ich interpretacji w świetle okoliczności faktycznych każdego przypadku w celu wypracowania rozwiązań, które są podyktowane szczególnymi okolicznościami i opierają się na tych okolicznościach. Komisja nie uwzględniła rozróżnienia między swobodą uznania z jednej strony a interpretacją przepisów zawierających abstrakcyjne terminy prawnicze, które należało następnie zastosować do danej sprawy. Ponadto, zastępując interpretację prawa luksemburskiego przedstawioną przez Luksemburg, Komisja naruszyła kompetencje państw członkowskich w zakresie podatków bezpośrednich.
- (70) Zdaniem Luksemburga, biorąc pod uwagę, że jego organy podatkowe nie skorzystały ze swobody uznania w przypadku spółki FFT, Komisja nie mogła udowodnić, że kwestionowana interpretacja indywidualna prawa podatkowego stanowi odstępstwo od zwykłej praktyki administracyjnej. Luksemburg wyjaśnił, że jego działania administracyjne opierały się na zasadach legalności i równości, zapewniając takie same traktowanie wszystkim podatnikom znajdującym się zasadniczo w takiej samej sytuacji. Luksemburg stwierdził, że decyzja o wszczęciu postępowania opierała się na wytycznych OECD, a nie na praktyce administracyjnej Luksemburga.

5.2. W sprawie istotnych błędów w decyzji o wszczęciu postępowania

- (71) Luksemburg twierdził ogólnie, że Komisja popełniła błąd merytoryczny, przyjmując jako system odniesienia do celów określenia selektywnej korzyści zasadę ceny rynkowej, która nie została zawarta w przepisach ani w praktykach krajowych obowiązujących w Luksemburgu.
- (72) Luksemburg zarzucał ponadto Komisji niezastosowanie w niniejszej sprawie odnośnych krajowych przepisów prawa, tj. art. 164 ust. 3 luksemburskiej ustawy o podatku dochodowym, oraz wynikającej z nich praktyki administracyjnej, lecz uwzględnienie jako odniesienia wyłącznie wytycznych OECD. W związku z tym Komisja określiła metodę obliczania, która wydała jej się najwłaściwsza, podczas gdy w prawie luksemburskim nie ustanowiono konkretnych metod służących do określenia cen transferowych. Komisja nie uwzględniła zatem całkowicie ram prawnych i praktyki administracyjnej Luksemburga w tej dziedzinie.
- (73) Oprócz tego Luksemburg twierdził, że Komisja błędnie zinterpretowała wytyczne OECD, ustanawiając hierarchię metod ustalania cen transferowych. Luksemburg stwierdził, że wybór metody MMTN był uzasadniony i zgodny z art. 164 luksemburskiej ustawy o podatku dochodowym.
- (74) W odniesieniu do wątpliwości wyrażonych w decyzji o wszczęciu postępowania Luksemburg zarzucał Komisji, że w zbyt dużym stopniu i w sposób zbyt jednostronny skupiła się na domniemanej strategii podatkowej Fiata na szczeblu grupy, nie uwzględniając faktu, że grupa Fiat, skoro chodzi o grupę, mogła utworzyć swoją strukturę w taki a nie inny sposób również z innych powodów.
- (75) Po pierwsze, luksemburskie organy podatkowe nie wyraziły zgody na „stałą podstawę opodatkowania”, jak utrzymywała Komisja. Dochód spółki FFT podlegający opodatkowaniu był zależny od wysokości przyznanych pożyczek, a w sprawozdaniu w sprawie cen transferowych przyjęto jedynie przedział punktów bazowych dotyczący przewidzianej marży.

- (76) Po drugie, w odniesieniu do kwoty wymaganych funduszy własnych i wątpliwości wyrażonych przez Komisję w tym względzie Luksemburg uważał, że wybór regulacji kapitałowych Bazylea II był rozsądny, tak samo jak decyzja o wykluczeniu udziałów kapitałowych. Ponieważ wynagrodzenie z tytułu udziałów kapitałowych było wypłacane w formie dywidend ze spółek zależnych, których kwota mogła różnić się w zależności od wyników tych spółek i ich potrzeb w zakresie reinwestowania, pojęcie marży stosowanej względem takiego przepływu dochodów nie miało uzasadnienia handlowego.
- (77) Po trzecie, Luksemburg twierdził, że wykluczenie z obliczenia wierzytelności wewnątrzgrupowych było również uzasadnione, biorąc pod uwagę, że długi spółki FFT były objęte wyraźną gwarancją na rzecz pożyczkodawców spółki FFT.
- (78) Po czwarte, Luksemburg zarzucał Komisji podważenie sposobu obliczania wartości beta do celów określenia premii z tytułu ryzyka.
- (79) Luksemburg twierdził również, że biorąc pod uwagę, iż grupa ds. kodeksu postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) wyraźnie potwierdziła, że praktyka interpretacji indywidualnych prawa podatkowego w Luksemburgu jest zgodna z kodeksem postępowania i z wytycznymi OECD, z zasady uzasadnionego oczekiwania wynikało, że spółka FFT powinna móc opierać się na kwestionowanej interpretacji indywidualnej przez cały okres jej ważności, tj. przez okres pięciu lat.

6. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON DOTYCZĄCE DECYZJI O WSZCZĘCIU POSTĘPOWANIA

- (80) Spółka FFT przedstawiła swoje uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania dnia 30 października 2014 r. w dwóch oddzielnych dokumentach.

6.1. Pierwszy zestaw uwag spółki FFT

- (81) Pierwszy zestaw uwag spółki FFT dotyczył (i) domniemanego niewłaściwego zastosowania przez Komisję zasad OECD dotyczących cen transferowych oraz (ii) domniemanego nieprzestrzegania wymaganej normy prawnej polegającej na dokonaniu ustaleń dotyczących selektywności zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu.

6.1.1. Błędne zastosowanie wytycznych OECD

- (82) Po pierwsze, spółka FFT podniosła, że nie istniało porozumienie z luksemburskim organem podatkowym w sprawie stałego dochodu podlegającego opodatkowaniu, lecz porozumienie dotyczyło wyłącznie metody wynagrodzenia funkcji związanych ze środkami pieniężnymi, pełnionych przez spółkę FFT.
- (83) Po drugie, spółka FFT przedstawiła argumenty na poparcie wyboru MMTN jako najwłaściwszej metody. Spółka FFT wyjaśniła, że brak porównywalnych transakcji wewnętrznych wyklucza możliwość zastosowania metody MPCN. Spółka FFT twierdziła ponadto, że gdyby zastosowała w metodzie MPCN wycenę własnych obligacji w celu ustalenia cen transferowych stosowanych do pożyczek przyznawanych spółkom należącym do grupy, poniosłaby straty.
- (84) Spółka FFT zauważyła również, że chociaż ustalanie cen transferowych nie jest nauką ścisłą, dołożyła wszelkich starań, aby oszacować wynagrodzenie wolnorynkowe w odniesieniu do swoich działań.
- (85) Po trzecie, jeśli chodzi o adekwatność kapitałową spółki FFT, wobec braku konkretnego zalecenia w okólniku, do określenia właściwego poziomu funduszy własnych narażonych na ryzyko spółka FFT zdecydowała się na analizę swojego kapitału własnego, aby ocenić, jaka część jej kapitału była konieczna do prowadzenia działalności i do ponoszenia związanego z nią ryzyka. W tym celu spółka FFT odniosła się do regulacji kapitałowych Bazylea II. Spółka FFT wyjaśniła ponadto, że ponieważ działalność związana z udziałem kapitałowym nie była uwzględniona do celów kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego, wyłączenie udziałów kapitałowych spółki FFT z jej funduszy własnych narażonych na ryzyko było uzasadnione. Ponadto nie uwzględniono kwoty kapitału własnego równoważnej inwestycji w spółki zależne spółki FFT, gdyż obejmowała ona inwestycje pozaportfelowe w spółki zależne wynagradzane poprzez dywidendy. Jednakże dywidendy te nie podlegały analizie dotyczącej cen transferowych, co było zgodne z regulacjami kapitałowymi Bazylea II i z art. 57 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁵⁾ w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe („dyrektywa CRD III”).

⁽²⁵⁾ Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1), ze zmianami.

- (86) Po czwarte, w odniesieniu do dokonanej przez Komisję analizy traktowania wierzytelności wewnątrzgrupowych i faktu, że w porozumieniu APA zawartym przez spółkę FFT nie uwzględniono całości aktywów innych niż aktywa należące do osób trzecich, spółka FFT twierdziła, że rating kredytowy grupy był już uwzględniony w kosztach finansowania grupy przez spółkę FFT. Biorąc pod uwagę, że rating kredytowy spółki FFT i wszystkich spółek powiązanych należących do grupy był równy ratingowi spółki Fiat S.p.A., spółka FFT nie była narażona na dodatkowe ryzyko kredytowe dotyczące pożyczek udzielanych jej spółkom powiązanym należącym do grupy. W związku z powyższym spółka FFT doprecyzowała, w jaki sposób ustalono stopę procentową naliczaną przez spółkę FFT.
- (87) Po piąte, zdaniem spółki FFT zastosowanie współczynnika wynoszącego 6 % względem aktywów ważonych ryzykiem było uzasadnione, biorąc pod uwagę, że odpowiadało to rozumieniu przez spółkę FFT regulacji kapitałowych Bazylea II transponowanych przez lokalne organy regulacyjne na niektórych terytoriach UE (np. we Włoszech) do instytucji finansowych niebędących bankami zgodnie z dyrektywą CRD. Spółka FFT twierdziła ponadto, że waga ryzyka w odniesieniu do ekspozycji aktywów i ryzyka operacyjnego jest zgodna z regulacjami kapitałowymi Bazylea II. Jeżeli chodzi o jakiegokolwiek możliwe zmiany ram prawnych, spółka FFT twierdziła, że nawet w ramach regulacji kapitałowych Bazylea III ⁽²⁶⁾ i dyrektywy 2013/36/UE ⁽²⁷⁾ („CRD IV”) w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, odpowiednie kryteria nadal zachowały ważność.
- (88) Po szóste, jeżeli chodzi o wątpliwości wyrażone przez Komisję odnośnie do zastosowanej wartości beta, spółka FFT twierdziła, że nawet wykluczając niektóre porównawcze spółki (na przykład banki kontrolowane przez podmioty krajowe), zakres pełnej konkurencji pozostawał niemal identyczny. Ponieważ spółka FFT działała jako spółka pełniąca funkcje związane ze środkami pieniężnymi, uznała wartość beta spółek finansowych za najbardziej odpowiednią porównywalną wartość. Ponadto w okólniku znalazło się wyraźne odniesienie do usługodawców finansowych. Jeżeli chodzi o przyjęcie 25. percentyla zakresu pełnej konkurencji, jest ono zgodne z wytycznymi OECD.
- (89) Po siódme, spółka FFT zakwestionowała wątpliwości Komisji, według których zwrot z kapitału własnego na poziomie 0,87 % był zbyt niski. Nadwyżkowy kapitał własny, czyli kapitał, który nie był niezbędny do zabezpieczenia ryzyka ponoszonego przez spółkę FFT w ramach jej działalności finansowej, był albo pożyczany innej spółce należącej do grupy, która potrzebowała dodatkowych środków finansowych, albo wykorzystywany do pokrycia kosztów operacyjnych spółki FFT w ramach świadczenia usług finansowych. Jego wynagrodzenie należało dostosować do krótkoterminowych inwestycji w płynne aktywa finansowe.

6.1.2. Analiza selektywności przeprowadzona przez Komisję

- (90) Spółka FFT twierdziła, że nawet jeżeli analiza Komisji dotycząca przestrzegania zasady ceny rynkowej była prawidłowa, w decyzji o wszczęciu postępowania nie przedstawiono żadnego dowodu na to, że spółka FFT była traktowana w bardziej uprzywilejowany sposób niż pozostali podatnicy luksemburscy znajdujący się w porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej. Decyzja o wszczęciu postępowania nie zawierała żadnego porównania pozycji spółki FFT z pozycją innych podatników luksemburskich, jak np. pozostałych 21 podatników, których porozumienia APA zbadała Komisja. Spółka FFT była upoważniona do zawarcia porozumienia APA z luksemburskimi organami podatkowymi, tak jak każdy podatnik luksemburski prowadzący faktyczną działalność w Luksemburgu.
- (91) Ponadto, biorąc pod uwagę, że ogólna stopa podatku od osób prawnych dla spółki FFT wynosiła w Luksemburgu 28,8 % (w roku obrotowym 2011), podczas gdy we Włoszech główna stopa opodatkowania podatkiem od osób prawnych wynosiła około 33 %, wyższy zysk osiągnięty przez spółkę FFT skutkowałby wyższymi kosztami podlegającymi odliczeniu we Włoszech, skoro większości pożyczek spółka FFT udzielała spółce Fiat Finance S.p.A. W związku z powyższym nie było jasne, jaki rodzaj „pomocy” otrzymała cała grupa, jeżeli spółka FFT zadeklarowała w Luksemburgu niższy zysk, a co za tym idzie, skorzystała z mniejszych odliczeń odsetek we Włoszech.

⁽²⁶⁾ Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, Międzynarodowe ramy regulacyjne sektora bankowego (Bazylea III).

⁽²⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

6.2. Drugi zestaw uwag spółki FFT

6.2.1. Porozumienie APA nie zapewniło żadnej „korzyści”

- (92) Drugi zestaw uwag przedstawionych przez spółkę FFT zaczynał się od ogólnego wyjaśnienia znaczenia porozumień APA; uznawano, że wchodzi one w skład ogólnego systemu podatkowego i są przyjęte w luksemburskim systemie podatkowym. Porozumienie APA zawarte przez spółkę FFT było zgodne z wytycznymi zawartymi w okólniku i nie odbiegało od ogólnego systemu podatkowego w Luksemburgu.
- (93) Przepisy dotyczące cen transferowych obowiązujące w Luksemburgu, które stanowiły podstawę wydania okólnika, były częścią ogólnego systemu podatkowego. Luksemburskie przepisy odnoszące się do cen transferowych nie odbiegały od ogólnego systemu podatkowego w tym znaczeniu, że w praktyce były zgodne z wytycznymi OECD w sprawie cen transferowych, a ich celem było ustalenie zysku osiągniętego zgodnie z zasadą ceny rynkowej.
- (94) Jeżeli chodzi o wątpliwości wyrażone przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania odnośnie do wyboru metody ustalania cen transferowych, spółka FFT twierdziła, że metoda MMTN była powszechnie akceptowaną metodą, zatwierdzoną przez OECD i zgodną z ogólnym systemem podatkowym w Luksemburgu.
- (95) Zdaniem spółki FFT organy podatkowe powinny korzystać z pewnego marginesu swobody przy stosowaniu metody MMTN, która, jeżeli chodziło o ustalanie dochodu podlegającego opodatkowaniu, nigdy nie prowadzi do uzyskania tylko jednego wyniku, lecz serii prawidłowych wyników. W związku z tym różnicy między dochodem podlegającym opodatkowaniu uzyskanym przez spółkę FFT (i przyjętym przez luksemburskie organy podatkowe) a domniemanym przez Komisję dochodem podlegającym opodatkowaniu nie należało uznawać za korzyść w rozumieniu zasad pomocy państwa. Taka korzyść powstałaby wyłącznie wtedy, gdyby środek odbiegał w rażący sposób od zwykłych zasad ustalania cen transferowych i wykraczał poza margines swobody organów podatkowych. W przeciwnym wypadku Komisji dokonywałaby ingerencji w uprawnienia państwa członkowskiego w zakresie opodatkowania.
- (96) Spółka FFT twierdziła również, że podczas przeprowadzania oceny istnienia korzyści Komisja powinna była rozważyć ogólny skutek „dla grupy”. Grupa Fiat nie uzyskała w tym względzie żadnej korzyści, skoro każde zwiększenie podstawy opodatkowania w Luksemburgu było kompensowane zwiększeniem odliczenia podatkowego w innych państwach europejskich (w ostatnich latach – głównie we Włoszech).

6.2.2. Brak „selektywności”

- (97) Zdaniem spółki FFT system odniesienia, który należy rozważyć, aby ocenić selektywność, nie może obejmować jedynie spółek podlegających przepisom dotyczącym cen transferowych, tzn. współpracujących wyłącznie z powiązanymi osobami trzecimi. Fakt ten został uznany w decyzji Komisji w sprawie programu „groepsrentebox”⁽²⁸⁾, w której potwierdzono, że jeżeli chodzi o działalność finansową z finansowaniem dłużnym, przedsiębiorstwa powiązane znajdowały się w sytuacji, której pod względem faktycznym i prawnym nie można porównać z przedsiębiorstwami niepowiązanymi. Aby wykazać selektywność, Komisja powinna była zatem udowodnić, że spółka FFT uzyskała porozumienie APA na innych warunkach niż warunki mające zastosowanie wobec innych luksemburskich podmiotów należących do grupy prowadzących działalność finansową. W okólniku wyjaśniono jednak, że porozumienia APA były dostępne dla wszystkich spółek należących do grup finansowych. W związku z tym selektywność w tym przypadku nie wystąpiła.
- (98) Według spółki FFT interpretacje indywidualne prawa podatkowego przyjęte przez luksemburskie organy podatkowe nie miały charakteru dyskryminującego, ponieważ były zgodne z zasadami zawartymi w okólniku, w którym odniesiono się w szczególności do zasady ceny rynkowej zdefiniowanej w art. 9 modelowej konwencji OECD. W związku z tym margines swobody luksemburskich organów podatkowych, jeżeli w ogóle istniał, to był ograniczony wytycznymi zawartymi w okólniku. Ponadto wspomniany ograniczony margines swobody pozostawiony organom podatkowym był nieodłącznie związany ze stosowaniem wytycznych OECD. Element ten sam w sobie nie mógł świadczyć o tym, że wystąpiła pomoc państwa. Ponadto porozumienie APA zawarte przez spółkę FFT podlegało okresowej kontroli.

⁽²⁸⁾ Decyzja Komisji 2009/809/WE z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie programu obniżenia odsetek w ramach grupy (program „groepsrentebox”) który Niderlandy zamierzają wprowadzić w życie (C 4/07 (ex N 465/06)) (Dz.U. L 288 z 4.11.2009, s. 26) (zwana dalej „decyzją w sprawie programu »groepsrentebox«”).

- (99) Spółka FFT twierdziła poza tym, że Komisja nie wykazała, iż zastosowanie metody MMTN w porozumieniu APA zawartym przez spółkę FFT odbiegało od innych interpretacji indywidualnych prawa podatkowego wydanych na rzecz spółek znajdujących się w sytuacjach porównywalnych do sytuacji spółki FFT. Zdaniem spółki FFT nie ulegało żadnej wątpliwości, że porównywalna spółka znajdująca się w podobnej sytuacji mogłaby zwrócić się z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego oraz określić swoje dochody podlegające opodatkowaniu w oparciu o metodę MMTN. Ponieważ spółka FFT i porównywalne spółki podlegały temu samemu systemowi opodatkowania, ustalenie, czy metoda ustalania cen transferowych zastosowania w stosunku do spółki FFT była zgodna z wytycznymi OECD w sprawie cen transferowych (z którymi zresztą, zdaniem spółki FFT, była zgodna), było bezprzedmiotowe.

6.2.3. *Sytuacja faktyczna spółki FFT w znacznym stopniu różniła się od sytuacji zaobserwowanej w decyzjach w sprawie centrów koordynacyjnych*

- (100) Zdaniem spółki FFT w decyzji o wszczęciu postępowania wskazano na szereg znaczących różnic w stosunku do wcześniejszych decyzji, w których Komisja zakwestionowała stosowanie metody ustalania cen transferowych (metody koszt plus) jako środka podatkowego powodującego selektywną korzyść⁽²⁹⁾. W decyzjach tych system był dostępny jedynie dla podatników spełniających pewne wymagania, podczas gdy w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja kwestionowała wyłącznie zastosowanie metody MMTN, czyli szczegółowego określenia dochodów podlegających opodatkowaniu, w kontekście procedury APA dostępnej dla wszystkich podatników luksemburskich prowadzących działalność finansową z powiązanymi stronami.
- (101) Ponadto w decyzjach tych dochód ustalony według metody koszt plus mógł znacznie odbiegać od zysku ustawowego, co nie miało miejsca w przypadku spółki FFT. W przeciwieństwie do spółki FFT zastosowanie metody ustalania cen transferowych we wcześniejszych decyzjach wyraźnie odbiega od wytycznych OECD. Wytyczne OECD w sprawie cen transferowych również nie zawierały jasnych wytycznych w zakresie ustalania cen transferowych dla niektórych rodzajów działalności prowadzonej przez spółkę FFT (np. działalności finansowej i związanej ze środkami pieniężnymi).
- (102) Spółka FFT twierdziła także, iż Komisja nie uwzględniła faktu, że porozumienie APA zawarte przez spółkę FFT opierało się na analizie ekonomicznej zgodnej z wytycznymi OECD, co świadczyło jednak o tym, że ustalenie zysku nie było arbitralne i że luksemburskie organy podatkowe nie miały żadnej swobody uznania.

7. ODPOWIEDŹ LUKSEMBURGA NA UWAGI OSÓB TRZECICH

- (103) Pismem z dnia 5 stycznia 2015 r. Luksemburg zgodził się z uwagami spółki FFT.

8. OCENA

- (104) Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (105) Zgodnie z orzecznictwem sądów TSUE⁽³⁰⁾, aby dany środek został uznany za pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1, musi dojść do łącznego spełnienia następujących warunków: (i) środek można przypisać państwu i musi on być finansowany z zasobów państwowych; (ii) musi on przynosić korzyść beneficjentowi środka; (iii) korzyść ta musi być selektywna oraz (iv) środek musi zakłócać konkurencję lub grozić zakłóceniem konkurencji i mieć potencjał wpływania na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (106) Na potrzeby niniejszej decyzji konieczne jest w szczególności dalsze zbadanie istnienia korzyści o charakterze selektywnym.

⁽²⁹⁾ Decyzja Komisji z 2003 r. w sprawie programu pomocy wdrożonego przez Belgię – system interpretacji indywidualnych prawa podatkowego stosowanych do zagranicznych korporacji handlowych ze Stanów Zjednoczonych (Dz.U. L 23 z 28.1.2004, s. 14); decyzja Komisji z 2003 r. w sprawie programu pomocy ustanowionego przez Belgię na rzecz centrów koordynacyjnych mających siedzibę w Belgii (Dz.U. L 282 z 30.10.2003, s. 25); decyzja Komisji z 2002 r. w sprawie programu pomocy państwa C 49/2001 (ex NN 46/2000) – Centra koordynacyjne – wdrożonego przez Luksemburg (Dz.U. L 170 z 9.7.2003, s. 20); decyzja Komisji z 2003 r. w sprawie programu pomocy wdrożonego przez Francję na rzecz central i ośrodków logistycznych (Dz.U. L 23 z 28.1.2004, s. 1); decyzja Komisji z 2002 r. w sprawie programu pomocy wdrożonego przez Niemcy na rzecz centrów kontroli i centrów koordynacyjnych (Dz.U. L 177 z 16.7.2003, s. 17).

⁽³⁰⁾ Sprawa C-399/08 P, Komisja/Deutsche Post, ECLI:EU:C:2010:481, pkt 39.

- (107) Przesłanka dotycząca selektywnej korzyści „wymaga ustalenia, czy w ramach danego systemu prawnego sporny środek krajowy może sprzyjać »niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów« w porównaniu z innymi, które w świetle celu przyświecającemu temu systemowi znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej oraz które w związku z tym podlegają odmiennemu traktowaniu, które zasadniczo można uznać za dyskryminacyjne”⁽³¹⁾.
- (108) W sprawach dotyczących zagadnień podatkowych Trybunał Sprawiedliwości opracował trzyetapową analizę w celu określenia, czy dany środek podatkowy jest selektywny⁽³²⁾. W pierwszej kolejności identyfikuje się powszechny lub zwykły system podatkowy obowiązujący w danym państwie członkowskim. Taki system jest „systemem odniesienia”. W drugiej kolejności należy ustalić, czy środek podatkowy stanowi odstępstwo od tego systemu w zakresie, w jakim wprowadza zróżnicowanie podmiotów gospodarczych, które w świetle celów tego systemu znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Jeżeli środek stanowi odstępstwo od systemu odniesienia, należy w trzeciej kolejności ustalić, czy środek ten jest uzasadniony charakterem i ogólną strukturą systemu odniesienia. Środek podatkowy stanowiący odstępstwo od stosowania systemu odniesienia może być uzasadniony, jeżeli zainteresowane państwo członkowskie jest w stanie wykazać, że środek ten wynika bezpośrednio z zasad leżących u podstaw jego systemu podatkowego⁽³³⁾. W takim przypadku środek podatkowy nie jest selektywny. Ciężar dowodu podczas tego trzeciego etapu spoczywa na państwie członkowskim.
- (109) W wyroku w sprawie FIAT⁽³⁴⁾ Trybunał Sprawiedliwości doprecyzował, w jaki sposób należy określić odpowiedni system odniesienia. Trybunał Sprawiedliwości wskazał, że przy określaniu systemu odniesienia Komisja nie powinna brać pod uwagę parametrów i zasad, które są niezależne od krajowego systemu podatkowego. Dokładniej rzecz ujmując, w pkt 96 wyroku w sprawie FIAT Trybunał Sprawiedliwości uznał, że „[w] ramach badania istnienia selektywnej korzyści podatkowej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i w celu ustalenia obciążenia podatkowego, które normalnie powinno ponosić dane przedsiębiorstwo, parametry i zasady zewnętrzne w stosunku do danego krajowego systemu podatkowego mogą być zatem brane pod uwagę tylko wówczas, gdy system ten wyraźnie się do nich odnosi”.
- (110) W świetle tych zasad Trybunał Sprawiedliwości stwierdził w pkt 117 wyroku FIAT⁽³⁵⁾, że należy stwierdzić nieważność decyzji o zamknięciu postępowania w tej sprawie, ponieważ Komisja naruszyła prawo, stwierdzając istnienie selektywnej korzyści w świetle ram odniesienia obejmujących zasadę ceny rynkowej, które nie wynikają z pełnego badania właściwego krajowego prawa podatkowego.
- (111) Zgodnie z art. 266 Traktatu na Komisji spoczywa zatem obowiązek podjęcia niezbędnych środków, które zapewnią wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie FIAT.
- (112) W tym względzie Komisja przyznaje, że w przypadku decyzji o wszczęciu postępowania oparła swoją ocenę kryterium selektywnej korzyści na założeniu, że ramy odniesienia obejmowały zasadę ceny rynkowej. Zasadę tę Komisja wywiodła zarówno z wcześniejszych decyzji Komisji⁽³⁶⁾, jak i z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości⁽³⁷⁾, interpretowanego zgodnie z wytycznymi OECD, jak szczegółowo opisano w motywach 53–56 niniejszej decyzji.

⁽³¹⁾ Sprawy połączone C-451/21 P oraz C-454/21 P, Luksemburg i inni/Komisja, ECLI:EU:C:2023:948, pkt 106. Zob. także C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, pkt 40.

⁽³²⁾ Sprawy połączone od C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2009:417, pkt 49 i 64–65. Wspomniana trzystopniowa metoda analizy selektywności pomocy została opracowana w celu ujawnienia selektywności zamaskowanej korzystnymi środkami podatkowymi, z których pozornie może korzystać każde przedsiębiorstwo: zob. sprawy połączone C-649/20 P, C-658/20 P i C-662/20 P, Hiszpania i inni/Komisja, ECLI:EU:C:2023:60, pkt 48.

⁽³³⁾ Sprawy połączone od C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2009:417, pkt 65.

⁽³⁴⁾ Sprawy połączone C-885/19 P i C-898/19 P, Komisja/Fiat Chrysler Finance Europe, ECLI:EU:C:2022:859.

⁽³⁵⁾ Sprawy połączone C-885/19 P i C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe i Irlandia/Komisja, ECLI:EU:C:2022:859. Zob. także uzasadnienie przedstawione w pkt 81–112 wyroku.

⁽³⁶⁾ Decyzja Komisji z 2003 r. w sprawie programu pomocy wdrożonego przez Belgię – system interpretacji indywidualnych prawa podatkowego stosowanych do zagranicznych korporacji handlowych ze Stanów Zjednoczonych (Dz.U. L 23 z 28.1.2004, s. 14); decyzja Komisji z 2003 r. w sprawie programu pomocy ustanowionego przez Belgię na rzecz centrów koordynacyjnych mających siedzibę w Belgii (Dz.U. L 282 z 30.10.2003, s. 25); decyzja Komisji z 2002 r. w sprawie programu pomocy państwa C 49/2001 (ex NN 46/2000) – Centra koordynacyjne – wdrożonego przez Luksemburg (Dz.U. L 170 z 9.7.2003, s. 20); decyzja Komisji z 2003 r. w sprawie programu pomocy wdrożonego przez Francję na rzecz central i ośrodków logistycznych (Dz.U. L 23 z 28.1.2004, s. 1); decyzja Komisji z 2002 r. w sprawie programu pomocy wdrożonego przez Niemcy na rzecz centrów kontroli i centrów koordynacyjnych (Dz.U. L 177 z 16.7.2003, s. 17).

⁽³⁷⁾ Sprawy połączone C-182/03 i C-217/03, Belgia i Forum 187/Komisja, ECLI:EU:C:2006:416 (zwane dalej „orzecznictwem w sprawie Forum 187”).

- (113) W związku z tym cztery konkretne wątpliwości przedstawione w motywach 63–80 decyzji o wszczęciu postępowania i wspomniane powyżej w sekcji 4 opierały się na istnieniu autonomicznej zasady ceny rynkowej ⁽³⁸⁾. Innymi słowy, wstępny wniosek dotyczący charakteru kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego jako pomocy państwa, określony w decyzji o wszczęciu postępowania, wynikał z nieprawidłowego zastosowania zasady ceny rynkowej i zasad, które nie wynikały z pełnego badania prawa luksemburskiego, lub z niewłaściwego zastosowania tych zasad.
- (114) Komisja przyznaje jednak, że w wyroku w sprawie FIAT Trybunał Sprawiedliwości orzekł, iż w decyzji o zamknięciu postępowania Komisja nie wykazała istnienia selektywnej korzyści na rzecz spółki FFT w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, ponieważ przy ustalaniu systemu odniesienia: „Komisja zastosowała zasadę ceny rynkowej odmienną od tej określonej w prawie luksemburskim. Ograniczyła się ona zatem do wyrażenia, w ramach celu realizowanego przez ogólny system podatku dochodowego od osób prawnych w Luksemburgu, tej zasady w sposób abstrakcyjny i do zbadania rozpatrywanej interpretacji indywidualnej bez uwzględnienia sposobu, w jaki zasada ta została konkretnie włączona do tego prawa, w szczególności w odniesieniu do spółek zintegrowanych” ⁽³⁹⁾. Wniosek ten ma również znaczenie dla analizy przedstawionej w decyzji o wszczęciu postępowania.
- (115) W odniesieniu do opodatkowania spółek zintegrowanych Trybunał Sprawiedliwości zauważył ponadto, że chociaż prawo krajowe mające zastosowanie do spółek w Luksemburgu ma na celu osiągnięcie wiarygodnego wskaźnika zastępczego ceny rynkowej, a cel ten odpowiada, ogólnie rzecz biorąc, celowi, w jakim została ustanowiona zasada ceny rynkowej, to jednak w braku jej harmonizacji na poziomie Unii konkretne sposoby stosowania tej zasady są określone w prawie krajowym i to one powinny być brane pod uwagę przy określaniu ram odniesienia ⁽⁴⁰⁾. W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja nie odniosła się jednak do zasady ceny rynkowej, zawartej zasadniczo w art. 164 ust. 3 luksemburskiej ustawy o podatku dochodowym.
- (116) Trybunał Sprawiedliwości zauważył również, że z orzecznictwa w sprawie Forum 187 nie można wywodzić, że Trybunał w celu zbadania środków o charakterze podatkowym w ramach stosowania art. 107 ust. 1 Traktatu Trybunał zamierzał rozwinąć autonomiczną zasadę ceny rynkowej, mającą zastosowanie niezależnie od tego, czy została ona włączona do prawa krajowego ⁽⁴¹⁾.
- (117) Ponadto Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że nawet przy założeniu, że istnieje międzynarodowy konsensus w sprawie zasady ceny rynkowej i że wiele krajowych organów podatkowych kieruje się przy ustalaniu i kontrolowaniu cen transferowych wytycznymi OECD, „dla analizy tego, czy konkretne transakcje powinny być badane w świetle zasady ceny rynkowej, i ewentualnie tego, czy ceny transferowe, na których opiera się podstawa opodatkowania zysków podatnika podlegających opodatkowaniu i jej podział między zainteresowane państwa, odbiegają od wyniku ustalonego zgodnie z zasadą ceny rynkowej, istotne są jedynie przepisy krajowe” ⁽⁴²⁾.
- (118) W świetle ustaleń i wniosków Trybunału Sprawiedliwości zawartych w wyroku w sprawie FIAT należy stwierdzić, że system odniesienia, określony w motywach 59–63 decyzji o wszczęciu postępowania, który opiera się wyłącznie na autonomicznej zasadzie ceny rynkowej, wywiedzionej z decyzji Komisji i z orzecznictwa w sprawie Forum 187, interpretowanych zgodnie z wytycznymi OECD, nie może stanowić właściwego punktu wyjścia do analizy istnienia selektywnej korzyści w przedmiotowej sprawie. Ponadto w decyzji o wszczęciu postępowania nie wyrażono wątpliwości w odniesieniu do art. 164 ust. 3 luksemburskiej ustawy o podatku dochodowym i okólnika.
- (119) Jak przypomniano w wyroku w sprawie FIAT, na ogół błąd w określeniu przepisów rzeczywiście mających zastosowanie na mocy właściwego prawa krajowego, a zatem przy określaniu systemu odniesienia, w świetle którego należy ocenić daną interpretację indywidualną, siłą rzeczy podważa całość rozumowana dotyczącego istnienia selektywnej korzyści ⁽⁴³⁾.

⁽³⁸⁾ Zob. sprawy połączone C-885/19 P i C-898/19, P Fiat Chrysler Finance Europe i Irlandia/Komisja, ECLI:EU:C:2022:859, pkt 104.

⁽³⁹⁾ Sprawy połączone C-885/19 P i C-898/19, P Fiat Chrysler Finance Europe i Irlandia/Komisja, ECLI:EU:C:2022:859, pkt 91.

⁽⁴⁰⁾ Sprawy połączone C-885/19 P i C-898/19, P Fiat Chrysler Finance Europe i Irlandia/Komisja, ECLI:EU:C:2022:859, pkt 93.

⁽⁴¹⁾ Sprawy połączone C-885/19 P i C-898/19, P Fiat Chrysler Finance Europe i Irlandia/Komisja, ECLI:EU:C:2022:859, pkt 104.

⁽⁴²⁾ Sprawy połączone C-885/19 P i C-898/19, P Fiat Chrysler Finance Europe i Irlandia/Komisja, ECLI:EU:C:2022:859, pkt 96.

⁽⁴³⁾ Sprawy połączone C-885/19 P i C-898/19, P Fiat Chrysler Finance Europe i Irlandia/Komisja, ECLI:EU:C:2022:859, pkt 118.

- (120) W związku z tym ani konkretne wątpliwości wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania ani przedstawione w niej uzasadnienie dotyczące definicji systemu odniesienia nie pozwalają Komisji na ustalenie, że w kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego Luksemburg przyznał spółce FFT selektywną korzyść. Ponadto w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja nie oceniła istnienia odstępstwa w kwestionowanej interpretacji indywidualnej prawa podatkowego w świetle jakiegokolwiek innego systemu odniesienia ani nie wyraziła wątpliwości co do istnienia pomocy z innych powodów związanych z występowaniem selektywnej korzyści.
- (121) W niniejszej decyzji Komisja musi zatem odrzucić wątpliwości wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania co do istnienia selektywnej korzyści. Ponieważ kryteria umożliwiające stwierdzenie istnienia pomocy państwa na podstawie art. 107 ust. 1 Traktatu należy spełnić łącznie, nie ma potrzeby badania pozostałych kryteriów przewidzianych w tym postanowieniu.

9. WNIOSEK

- (122) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że kwestionowana interpretacja indywidualna prawa podatkowego wydana przez Luksemburg na rzecz spółki FFT nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Kwestionowana interpretacja indywidualna prawa podatkowego Wielkiego Księstwa Luksemburga z dnia 3 września 2012 r. na rzecz spółki FFT nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Wielkiego Księstwa Luksemburga.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2024 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Wiceprzewodnicząca wykonawcza